

ІРПІНЬ

мій дім

IRPIN

is my home

ІРПІНЬ

мій дім

IRPIN

is my home

Ірпінь - мій дім | Irpin is my home

Книга написана та ілюстрована дітьми Ірпеня
The book was written and illustrated by the children of Irpin

Саміт-книга
2023

Давай знайомитись!

Я - дитяча збірка “Ірпінь - мій дім”.

На моїх сторінках діти Ірпеня розповідають про своє рідне місто: пригадують улюблені місця, діляться переживаннями, які сталися з ними після лютого 2022 року, захоплюються своїм мужнім містом, мріють про майбутнє без сирен та вибухів, підтримують тих, хто зараз не може повернутись додому.

Юні ірпінчани поділились зі мною своїми дитячими спогадами про стрункі сосни і шепітливі ліси, про затишні парки і спів птахів, про річку та равликів, набережну та зимові гірки. Мої сторінки сповнені ніжною любов'ю дітей до рідного міста.

Я залюбки поділюсь нею з тобою.

Автори - діти Ірпеня

Let's get acquainted!

This is an anthology of writing by children from Irpin on the theme “Irpin is my home”.

The children describe their hometown, remembering their favourite places and their experience at the time of and following the 24th February 2022 invasion. They write with admiration for their courageous Hero City; of their dreams of a future without sirens and explosions; and offer support for those who cannot as yet return home.

Many of the younger residents of Irpin share their childhood memories of slender pines and whispering forests, of parks and singing birds, of the river and snails, the embankment and winter slides. This book is full of the children's tender love for their hometown, which they gladly offer to share with you.

The authors are Irpin's children

Мій Ірпінь вистояв!

My Irpin survived!

Ранок 24 лютого розпочався з вибухів...
Спочатку ми нікуди не збиралися їхати, оскільки бої відбувалися не в місті. Ми вважали, що цивільне населення не будуть чіпати.

Але вже ввечері звуки вибухів було чути біля Ірпеня. Ми вирішили пройти в укриття, яке знаходилося в гуртожитку Податкової Академії. Там було багато дітей. Невдовзі вони почали гратися у війну і це дуже лякало.

04.03.2022 неподалік було влучання снаряду.

А потім ще раз...

05.03.2022 було прийнято рішення виїжджати.

Було страшно, бо постійно читали в новинах про обстріл евакуаційних колон, або людей на вокзалі. Надвечір ми доїхали до рідних.

У травні повернулися додому. Наш дім цілий, але без вікон.
Я був радий, що пес, який жив в нашому під'їзді, вцілів.

The morning of 24th February began with explosions...

At first, we were not going to go anywhere, since the fighting was not in the city. We thought that the civilian population would not be affected.

However, by the evening we could hear that the explosions were approaching Irpin.

We decided to shelter in the dormitory of the State Tax University. There were many children. Soon they started playing war games and it was very frightening.

On the evening of 4th March a projectile hit nearby. And then another...

On 5th March we decided to leave.

It was scary, because we constantly read in the news about the shelling of evacuation columns, or of people at the railway station. In the evening, we reached our relatives.

We returned home in May. Our house was intact, but without windows. I was glad that the dog that lived in our apartment block entrance survived.

Вірші | Poems

Поверни мене, мамо, в дитинство

Поверни мене, мамо, в дитинство
Недалечко... На рік поверни.

Заспівай же мені колискову
В Ірпені... де немає війни,

Де співає зрання соловейко,
Там де равлики після дощу.

Поверни мене, мамо, в дитинство,
Я тебе від війни захищу!

Take me back, mother, to my childhood

Take me back, mama, to my childhood.
Not far... Just a year.

Sing me a lullaby
In Irpin... where there is no war,

Where the nightingale sings,
Where there are snails after rain.

Take me back, mama, to my childhood
I will protect you from war!

Багатство Ірпеня

Сумую я за Ірпенем,
З ним є багато сумних тем,
Але забудемо ми їх,
Бо є пісні та гучний сміх!
У ньому є гарні парки,
Сади та малюки.
Ростуть у ньому зелень, квіти,
Та не сумують в ньому діти.
Також є в Ірпені
Ліси, річки, фонтани.
А головне, що в ньому є
Життя, любов та шана.

Ірпінь

Це місто миле знає цілий світ,
Про нього слава лине всюди.
У дні війни бив ворога, як слід,
Щоб тут щасливо жили наші люди.

Куди не поглянеш — у парк чи у сквер,
Чарують красиві споруди.
Хоч дуже понівечив злий людожер,
Але дуже любимо Ірпінь.

Піднімися з руїн наш рідний Ірпінь,
Щоб знову був мальовничий.
Для мене найкращий куточок Землі,
Що завжди до себе кличе.

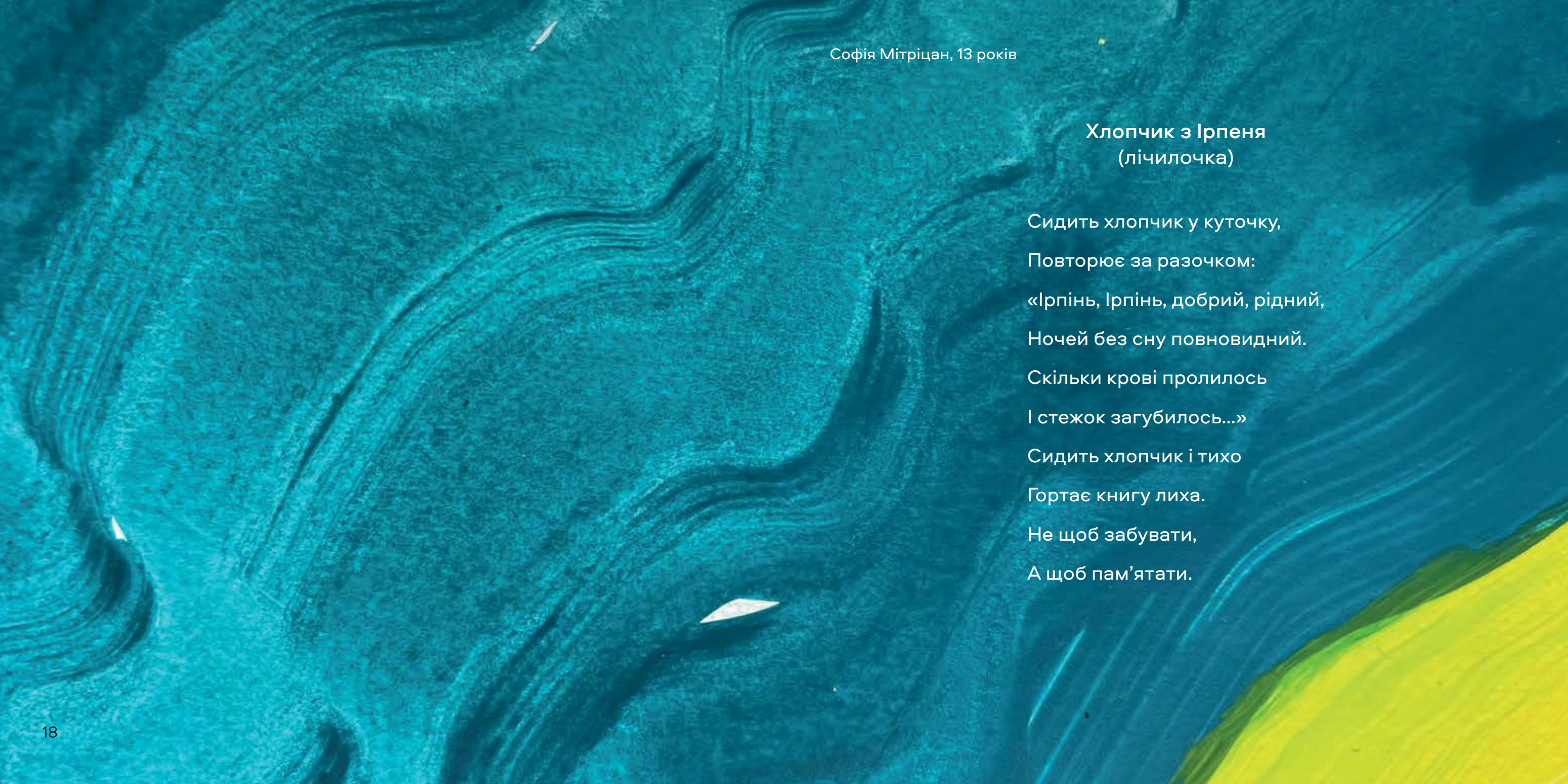
Де б я не була на землі, серце рветься сюди.
Найясніші тут роси і зорі.
Та співають ліси стоголосо завжди,
Бо живуть тут люди чудові.

Рідному місту

Люблю твою красу чудову,
Світанки тихі у росі.
Люблю вести з тобою мову,
В твоїй замріяній красі.
Тобі хвала і честь, Герою,
Тобі складаю я пісні.
Цвіти весняно, будь зі мною
У ці щасливі, мирні дні.

Ірпінь – мій дім!

Ірпінь – мій дім!
Ірпінь – мій дім,
Прекрасний, милий!
Ірпінь – це місто, сповнене добра,
Яке спиноло рух до зла.
Це місто-герой, центр надії!
Центр опору і протидії
Отій орді, що більш нічого тут не вдіє!
Наше бажання – встояти за мрії,
Що втіляться в життя.
Додайте лише трішки дії –
І встоїть місто, і оновиться життя!

Софія Мітрицян, 13 років

Хлопчик з Ірпеня (лічилочка)

Сидить хлопчик у куточку,
Повторює за разочком:
«Ірпінь, Ірпінь, добрий, рідний,
Ночей без сну повновидний.
Скільки крові пролилось
І стежок загубилось...»
Сидить хлопчик і тихо
Гортає книгу лиха.
Не щоб забувати,
А щоб пам'ятати.

Я народилася в Донецьку. Мама розповідала, що
коли мені було 4 місяці почалася війна, і ми пере-
їхали в Бучу. І от знову почалася війна, яку я вже
дуже добре запам'ятовую. Було дуже страшно, бо над
нашим будинком літали військові літаки і дуже
поряд дуже сильно бачало. Ми вирішили виїхати.
Потім нам подзвонили і сказали, що наш будинок
згорів. Ми з мамою дуже сильно плакали. Хочу жи-
ти в ІПРЕНІ БЕЗ ВІЙНИ.

I was born in Donetsk. My mother told me that when I was four months old the war started and we moved to Bucha. And then the war came to us in our new home. I remember all too clearly. It was very scary, because military planes flew over our house and there was a very loud bang somewhere nearby. We decided to leave... Then we were told on the phone that our house had burned down. My mother and I cried a lot. I want to live in an Irpin without war.

Ірпінь — місто-герой

Ірпінь — місто-герой, моя Україна,
Ти — наймиліша для серця мрія.
Тут кожен куток і кожен будинок
Говорить про славу, і подвиг, і силу.

Твої вулиці — вузол зігрітих долонь,
Де тіні дерев віддзеркалюють ранок.
А в очах твоїх лицарський шал і вогонь,
І виклик стихіям — твій гордий світанок.

Ірпінь нездоланий, у тобі є сила,
І жодна біда тебе не скосила.
Ти світишся, ніби у темряві зорі,
Своїх пам'ятаєш синів і доньок.

Ірпінь, у мені твої вулиці й сквери,
І серце б'ється з любові до тебе.
Ти духом величний і милосердний,
Пишаюсь, що ми під одним вічним небом.

Irpin is a hero city

Irpin is a hero city, my Ukraine,
You are the sweetest dream for my heart.
Here, every corner and every house
Speaks of glory, achievement and strength.

Your streets are a knot of warm palms,
Where the shadows of trees reflect the morning.
And in your eyes there is knightly fire and fury,
And your proud dawn is a challenge to the elements.

Irpin, you are invincible; you have strength,
And no trouble has ever cut you down.
You shine like a star in the darkness.
You remember your sons and daughters.

Irpin, I have your streets and squares within me,
And my heart beats with love for you.
You are majestic and merciful in spirit.
I am proud that we are under the same eternal sky.

Ірпінь

Ірпінь — це місце насолоди,
Це казка, в якій немає незгоди.
Де сміх і радість обіймає,
І сонце з тобою розмовляє.
Це місце-рай
В очах свободи,
Де і ліси, і парки, і непередбачені пригоди.
І кожна перешкода — це маленькі епізоди,
І той малесенький фрагмент
Перетворюється в один момент.

Звук сирени.
П'ята ранку.
Бомбосховище.
Підвал...
Усі кудись збираються
І плачуть, кажуть, що почалась війна.

Ти тікаєш,
І залишаєш
Свій ріднесенький Ірпінь,
Який понівечений миттю злоби
І відчайдухом служби, боротьби.

І всі ті сльози,
Які хурделиця змила, як ліси, будинки і людські життя.

Немає більше насолоди,
Лише промовисті промови:

Про воїнів, які боролись за життя
Та завали, в яких лежить маленьке немовля.
Янголя, яке не скуштує смак життя
І не побачить Ірпеня.

І ті дороги з машинами, які
Обмальовані квітами були.
Перегони, які виграли не ми.

Ось вже березень почався,
І ми з надією прощались.
Як-от цей місяць підносить подарунок,
Де написано: «Окупанти пішли з Ірпеня».
І фарби справжнього буття
Показали нам «Хто я».

Мій Ірпінь

Добре пам'ятаю той жахливий день у моєму житті. 24 лютого 2022 року я прокинулася дуже щасливою. Напередодні був день мого народження. Моя дитяча кімната нагадувала мені казкову хатинку маленької принцеси — кольорові кульки, подарунки, моє рожеве, неймовірної краси плаття.

І все це щасливе, дитяче життя обірвалося в один момент. Почалася війна...

Моя кімната, мій будинок, моя мила тиха вуличка, мій рідний Ірпінь — усе це ми швидко залишали під страшні звуки вибухів та постійних обстрілів.

Потім був один довгий день тривоги та очікування. Тільки добрі, але такі сумні мамині очі та постійні ніжні обійми рятували мене.

Влітку ми повернулися додому. Хотілося плакати від побаченого навкруги. Війна залишила свій жахливий слід на будинках, парканах, дорогах, машинах та деревах. Мені було жалко, що таке лихо сталося з моєю маленькою батьківщиною, моїм дорогим містом.

Але з кожним днем наш Ірпінь змінювався, піднімався, відновлювався.

My Irpin

I well remember that terrible day in my life. On 24th February 2022, I woke up very happy. It was the day after my birthday. My bedroom reminded me of a fairy-tale house of a little princess – coloured balls, gifts, my pink dress of incredible beauty.

And all this happy childhood life ended in one moment. The war began...

My room, my house, my sweet, quiet street, my native Irpin – we hurriedly left all this to the terrible sounds of explosions and constant shelling.

And then there was one long day of anxiety and waiting. Only kind, but such sad, mother's eyes and constant warm hugs saved me.

We returned home in the summer. I wanted to cry from what I saw around me. The war had left its terrible mark on houses, fences, roads, cars and trees. I was sorry that such a disaster happened to my small homeland, my beloved city. But every day our Irpin changed, rose, was recovering. People did and are doing everything to restore normal life for all residents. So my school is being rebuilt. I imagine how we will all meet in September – in our class!

Люди робили і роблять все для того, щоб повернути нормальне життя для всіх мешканців. Ось і ліцей мій відбудовують. Уявляю, як ми усі зустрінемося у вересні, в нашому рідному класі!

Мама каже, що я подорослішала, не так радію іграшкам. Просто я думаю зовсім про інше.

Мрія зараз у всіх нас одна. На Новий рік та свій день народження я загадала одне бажання і повторюю його щодня, коли лягаю спати: перемоги, миру, злагоди моїй дорогій Україні, моєму рідному Ірпеню, моїй найкращій родині, усім і кожному!

Mum says I have grown up. I don't enjoy toys as much as I did before; I'm just thinking about something else entirely.

We all have the same dream now. For the New Year and my birthday, I made one wish, and I repeat it every day when I go to bed: "victory, peace, harmony to my dear Ukraine, my native Irpin, my best family, to everyone!"

УКРАЇНА —
це наш дім!

Ukraine is our home!

Голень Ліза, 10 років

978-966-986-548-9
(477.41-21Іпр)“2022”

ІРПІНЬ-МІЙ ДІМ 821.161.2'06-32-94:355.48
І-83

Дизайн та верстка: Софія Мартинюк (soyka.art/ib)
Редактор: Оксана Щирба
Переклад: Andrew Sheppard (UK), Дмитро Дроздовський
Директор з друку: Андрій Бодейчук
Директор видавництва: Іван Степурін

Дякуємо за творчий внесок Валерії Кормильцевій,
Єгору Кормильцеву, Єгору Лавренову.
Малюнок на титульній сторінці: Давід Манукян, 11 років

Підписано до друку: 22.05.2023.
Формат: 84x108/16. Ум. друк. арк. 17,64
Папір офсетний. Друк офсетний.
Наклад: 10 000 прим.

Видавництво «САМІТ-КНИГА»
Україна, м. Київ, вул. Обсерваторна, 25
Тел.: +380 63 757 7480. sbook.com.ua, sinbook@ukr.net
Видавниче свідоцтво ДК 5335 від 20.04.2017

978-966-986-548-9
(477.41-21Іпр)“2022”

ІРПІНЬ-МІЙ ДІМ 821.161.2'06-32-94:355.48
І-83

Design and layout: Sofiia Martyniuk (soyka.art/ib)
Editor: Oksana Shchyrba
English translation and proofreading of the entire book: Andrew Sheppard (UK)
English translation: Dmytro Drozdovskyi
Print director: Andrii Bodeichuk
Director of the publishing house: Ivan Stepurin

Grateful thanks to Valeria Kormyltseva, Yehor Kormyltsev,
and Yehor Lavrenov for their creative contribution.
Title page picture: David Manukian, 11 years old

Signed for printing: 22.05.2023
Format: 84x108/16
Offset printing.
Circulation: 10 000 ish.

Publisher «SAMIT-BOOK» Ukraine, Observatorna str. 25
cell +380 50 352 2525
sinbook@ukr.net
Publishing License DK 5335 since 20.04.2017

Надруковано за сприяння Ірпінської міської ради
та Ірпінського міського голови

Меценати дитячої збірки “Ірпінь - мій дім”:
ПАТ “Рівненський народний клуб “ВЕРЕС”
ТОВ НВО “ЕКОСОФТ”

Printed with the assistance of the Irpin City Council
and Irpin Mayor

Patrons of the children’s collection “Irpin is my home”:
PJSC Rivne National Club “VERES”
NGO ECOSOFT LLC